

පළමුවන දේව ප්‍රකාශනය

2 රාජ්‍යලිය 4:42-44

රාජ්‍යවලියේ දෙවන පොතෙන් උප්තා ගත් කොටසකි.

(“මිචු එසේන් අනුහව කොට ඉතිරි කරනු ඇති.”)

තවද බාල්-භාලිභාගී සිට මතුෂායෙක් ප්‍රථම අස්ථින්ගෙන් යට රෝටි විස්සක් ද අලුත් ගොයම් කරල් ද තමයේ මල්ලේ දමා ගෙන දෙවියන් වහන්සේට කැපවූ මතුෂායා වෙත ගෙනාවේ ය. ඔහු ද, “සෙනගට කන්න දෙන්න”යි හි ය. ඔහුගේ මෙහෙකරුවා, “කිමෙක්ද? මේවා මතුෂායන් සියයක් ඉදිරියෙහි තබන්න”යි ඇසේ ය. එහෙත් ඔහු “එචා සෙනගට කන්න දෙන්න. මත්ද, ඔවුන් අනුහව කොට ඉතිරි කරනු ඇත. කිය සම්දණන් වහන්සේ වදුරන සේකු”යි පැවසී ය. එවිට ඔහු එචා මුවන් ඉදිරියෙහි තැබී ය. ඔවුහු එසේන් අනුහව කොට සම්දණන් වහන්සේ වදුල ලෙස ඉතිරි කළේ ය.

දේව වාක්‍යය එසේ ය.

දෙවියන් වහන්සේට ස්නෝරු වේවා.

පිළිතුර හිය

මිනාවලිය 145:10-11, 15-18

පිළිතුර: සම්දාණෝ ජ්වලාන සියල්ලන්ගේ ආසාවන් සම්පූර්ණ කරන යේක.

හිය: සම්දානි, ඔබ මැටු සියලු දේ ඔබට තුති පුදයි; ඔබේ සැදැහැවත්තු ද ඔබට ප්‍රගංසා කරති. ඔවුහු ඔබේ රාජ්‍යයේ මහිමය වර්ණනා කරති. ඔබේ බල මහිමය ගැන ද කතා කරති.

සියල්ලන්ගේ දෙනෙන් ඇවිටිල්ලන් ඔබ දෙස යොමු කර තිබේ. ඔබ ද සුෂ්සි කාලයේ දී මුවන්ට ආහාර දෙන සේකු. ඔබ සිය හස්තය විදහා පාන සේකු; ජ්වලාන සියල්ලන්ගේ ආසාවන් සපුරාලන යේක.

සම්දාණෝ සැම අතින් ම සාධාරණ ය, එතුමත්තේ සියලු ක්‍රියා දයාන්විත ය. අයිදින සියල්ලනට සම්දාණෝ ලං ව සිටින යේක. අවංක සිතින් යින්නන්ට ආසන්න ව සිටින යේක.

ලෙවන දේව ප්‍රකාශනය

එපිසි 4:1-6

පාවුල තුමන් විසින් එපිසිටරුන්ට ලියන ලද හසුනෙන් කොටසකි.

(එක ම ගරීරය ය. එක ම ස්වාමීන් වහන්සේ ය. එක ම ඇදිතිල්ල ය. එක ම බවිතිස්ම-ස්නාපනය ය.)

එබැවින්, දෙවියන් වහන්සේගෙන් ඔබ ලත් කැඳවීමට ඔබින ලෙස හැසිරෙන මෙන් සම්දණන් වහන්සේ උදෙසා තීරකාරයෙකු වන මම ඔබෙන් උදක් ම ඉල්ලමි. සැම විට ම තිහතමානි ව, විතින ව, ඉවසිලිවන්ත ව සිටින්න; ජ්‍රේමයෙන් එකිනෙකා සමඟ පැහැ සිටින්න; ආන්මයාණන් වහන්සේගෙන් වන එක්සන්කම, සම්ඩිකම් බැමැමෙන් පවත්වාගන්ට උත්සාහ කරන්න. ඔබ කැඳවනු ලැබූ කළ එක ම බලාපොරාත්තුවකට කැදවනු ලැබූ ලෙස, ඇත්තේ එක ම ගරීරයත්, එක ම ආන්මයාණන් වහන්සේන් ය; එක ම සම්දණන් වහන්සේන්, එක ම ඇදිතිල්ලන්, එක ම බවිතිස්ම-ස්නාපනයන් ය; සියල්ලන්ට ඉහළින් සිටින, සියල්ලන් තුළින් ක්‍රියා කරන, සියල්ලන් තුළ වැඩ්වසන එක ම දේව පියාණන් වහන්සේන් ය.

දේව වාක්‍යය එසේ ය.

දෙවියන් වහන්සේට ස්නෝරු වේවා.

ආලේළුය! ආලේළුය!

“ග්‍රේෂ් දිවැසිවරයෙක් අප අතර පහළ වී සිටින්නේ ය.

දෙවියන් වහන්සේ සිය සෙනග ගළවන්න වැඩිය සේක.”

ආලේළුය!

ඉද්ධ්‍ය සුවිශේෂය

පෝහන් 6:1-15

පෝහන් තුමාගේ ඉද්ධ්‍ය සුවිශේෂයෙන් උප්‍රවා ගත් කොටසකි.

(එහි සිටි සියල්ලන්ට තහවිල්මත් වන තරම කැම ලැබේණ.)

ඉත්පසු ගේසුස් වහන්සේ ගැලීල මුහුදෙන්, හෙවත් නිලධාරියස් මුහුදෙන් එගාබට වැඩිම කළ සේක. උන් වහන්සේ රෝහීන් සුව කරමින් කළ හාස්කම් දුටු බැවින් මහා සමූහයක් උන් වහන්සේ පසුපසස්සේ ගියහ. එවිට ගේසුස් වහන්සේ කන්දකට නැහි තමන්ගේ ශාවකයන් සමඟ එහි වැඩිහුන් සේක. පුදෙව්වරුන්ගේ මංගලයය වූ පාස්කුව ලං ව නිවිණි. ගේසුස් වහන්සේ ඇස් මිසවා බැලු කළ, තමන් ලුගට මහා සමූහයක් ඇදී එනු දැක, “මොවුන් හැම දෙනාට ම කන්නට දීමට අපි කොනැතින් රෝටි මිලේට ගතිමු දැ”යි පිළිපෑගෙන් ඇසු සේක. උන් වහන්සේ මෙසේ වදාලේ ඕහු පරික්ෂා කරන පිණිස ය. මන්ද, තමන් කරන්න යන්නේ කුමක් ද දි උන් වහන්සේ ම දැන සිටි බැවිති. පිළිඳ පිළිතුරු දෙමින්, “එතිනොකාට රික රිකවත් දීමට රිදී කාසි දෙසියයක රෝටි වුවන් නොසැන් ය”යි කි ය. ශාවකයන්ගෙන් එක් කොනෙක් වූ සීමාන් ප්‍රේදුරුගේ සොහොසුරු ඇත්තා උන්වා වහන්සේ අමතා, “යව රෝටි පහක් ද මසුන් දෙදෙනාතු ද ඇති කොලුවක් මෙහි සිටියි. එහන් මෙපමණ දෙනෙකාන්ට එයින් කුමන පලක් දැ”යි ඇසි ය. “මිතිසුන් තිදුවන්නැ”යි ගේසුස් වහන්සේ වදාල සේක. එතැන බොහෝ තණකාල විය. ගණනින් පන්දහසක් පමණ පිරිම එහි තිදැගන්හ. එවිට ගේසුස් වහන්සේ රෝටි ගෙන තුති පුදා, තිදැගන සිටි අයට බෙදා දුන් සේක. එලෙස ම මසුන්ගෙන් ද දුන් සේක. සියල්ලන්ට කැමැති තරම කැම ලැබුණේ ය. ඔවුන් කා තහවිලියට පැමිණී පසු, උන් වහන්සේ සිය ශාවකයන් අමතා, “තිසිවක් නාස්ති නොවන ලෙස කැබලී එකතු කර ගන්නැ”යි වදාල සේක. මෙසේ කැම වැළඳ අය, යව රෝටි පහන් ඉතිරි කළ කැබලී එකතු කොට මල දොළසක් පුරවාගන්න ලදී.

සමූහය මේ හාස්කම දුටු කළ “සැබැවට ම මෙතුමාණේ ලොවට වඩින්නට සිටින දිවැසිවරයාණේ ය”යි කි න. තමන් බලනත්කාරයෙන් අල්ලාගෙන, රජකමට පත් කරන්නට ඔවුන් සැරසෙන බව ගේසුස් වහන්සේ දැනගෙන, නැවත තනියම කන්දට වැඩිය සේක.

සම්ඛාණන් වහන්සේගේ සුහාරංචිය මෙසේ ය.

ශ්‍රීස්තුති මධ වහන්සේට ප්‍රකෘතිය වේවා.

ලෙන ඉරුදින දේව ප්‍රකාශන සඳහා <http://sinhalagospel.lk/> වෙත පිවිසෙන්න.